

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 51

Presidència de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí

Sessió celebrada dia 4 de juny del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 2015/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei estatal de l'impost sobre els dipòsits a les entitats de crèdit. 1098

2) **RGE núm. 3127/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a renegociació de l'objectiu de dèficit (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4047/13). 1102

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, benvinguts a tots i a totes. En primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Sr. Presidente, Alejandro Sanz sustituye a Santiago Tadeo.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Sr. President, Marc Pons substitueix Antoni Diéguez.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Sr. President. Aina Aguiló substitueix Fernando Rubio.

EL SR. PRESIDENT:

No n'hi ha més, passam a...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sr. President, Miquel Jerez substitueix Vicent Serra.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, passam al punt únic de l'ordre del dia d'avui, relatiu a proposicions no de llei.

1) Proposició no de llei RGE núm. 2015/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei estatal de l'impost sobre els dipòsits a les entitats de crèdit.

Començam per la RGE núm. 2015/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei estatal d'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit. Per a la seva defensa i per part del Grup Parlamentari Socialista intervé el Sr. Boned, per un temps de deu minuts. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, tots estam cansats de sentir darrerament, perquè es parla molt en aquests darrers mesos del sistema tributari i impositiu a la nostra comunitat autònoma que dins l'apartat d'ingressos d'un pressupost hi ha dos potes que són fonamentals, una és el sistema de finançament de la mateixa comunitat autònoma i l'altre són els ingressos provinents dels tributs, i aquests tributs, com sabem, n'hi ha que són de competència autonòmica i n'hi ha que són estatal dels quals ens corresponen també una participació, però en aquest cas, ens referirem als dos. Ens referirem als dos perquè si bé l'Estatut d'Autonomia i diferent normativa estatal permet que les comunitats autònomes, i la nostre entre elles, estableixin els seus propis tributs, ens trobam que en diferents comunitats autònomes, entre aquests tributs propis n'hi havia un que és el de l'impost sobre els dipòsits de les entitats de crèdit que estava vigent a Andalusia, Canàries i Extremadura i estava aprovat i pendent de recursos a Catalunya i a Astúries.

En aquests dos darrers casos cal recordar que la normativa pròpia va ser aprovada pocs dies abans que entràs en vigor una llei estatal que casualment gravava el mateix fet imposable.

Aquí ens trobam dues qüestions, una que és per què es crea i s'aprova aquesta llei estatal que és pràcticament igual a la que estava vigent en aquestes tres comunitats autònomes, i la raó és molt senzilla.

S'aprova aquesta llei estatal no per allò que se suposa que s'han d'aprovar els tributs, que és per millorar els ingressos, sinó que en aquest cas s'aprova perquè no es generi cap recaptació, no tan sols perquè la mateixa llei estatal no generi ingressos, sinó que a més a més suposi un impediment absolut a l'aplicació en aquelles comunitats autònomes que el tenien aprovat, no tan sols per a aquelles que ja s'estaven aplicant, sinó per a aquelles que, com he dit, pocs dies abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei estatal també havien aprovat normativa pròpia en aquest cas.

Però no només això, sinó que a més a més, també impedeix que la resta de les comunitats autònomes que tenint les facultats establertes per estatut i per normativa estatal amb la possibilitat d'aprovar tributs propis, aquest mateix pugui ser un dels que es poguessin tramitar també a la nostra comunitat autònoma, per exemple, si es creu oportú.

Després de la decisió del Ministeri d'Hisenda d'aprovar aquesta llei estatal únicament i exclusivament per bloquejar les lleis autonòmiques, el ministeri s'ha trobat amb un contratemps i és que la llei també obliga que per part del ministeri, en el cas d'aquelles comunitats autònomes on ja s'estava aplicant, abans de l'aprovació de la normativa estatal, el ministeri, el Govern d'Espanya, té l'obligació de compensar econòmicament aquestes comunitats autònomes.

Això, què suposa?, que aquí entram en el que és un evident greuge comparatiu, perquè aquelles comunitats autònomes que ja el tenien, veuran com la llei els empara i obliga el ministeri a compensar-les econòmicament, però aquelles que bé ho havien aprovat pocs dies abans d'aquesta normativa estatal o bé tendrien o podrien tenir la intenció d'aprovar una normativa com aquesta, també a cadascuna de les comunitats autònomes i en aquest cas podríem parlar de la nostra comunitat autònoma, si així ho entengués oportú, ens trobam que és impossible que es pugui aprovar i, com dic, això suposa un greuge comparatiu perquè posa obstacles a unes comunitats enfront de les altres a l'hora d'establir aquests tributs propis per intentar millorar els seus ingressos.

Per tot això, el Grup Parlamentari Socialista amb la voluntat que el Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears pugui tenir les mans lliures per decidir si vol o no, en el seu cas, proposar, tramitar i aprovar al Parlament una llei en aquesta sentit, entenem que com que ara mateix això resulta impossible perquè ho fa inviable aquesta normativa estatal, és per això que presentam aquesta proposició no de llei que quant a punt d'acord és un punt únic i que insta al Govern de les Illes Balears a sol·licitar al Govern d'Espanya la derogació del capítol 11, article 19 de la Llei 16/2012, de 27 de desembre, que és la que dona cobertura a aquesta normativa estatal d'impost sobre els dipòsits d'entitats de crèdit.

Dins aquesta llei, en la qual s'adopten diverses mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica, que té també un cert contrasentit perquè no deixa de ser curiós que dins una normativa de mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica s'incorpori un capítol que l'únic que pretén és bloquejar la capacitat d'ingrés i per tant, la capacitat de consolidació de determinades finances públiques i que posa obstacles a l'impuls de l'activitat econòmica.

No deixa de ser un contrasentit que, com he dit abans, fa que es produeixi aquest greuge comparatiu d'unes comunitats respecte de les altres i entenem que és necessari que... estaria bé que per part del Parlament s'aprovàs la proposició que presenta el Grup Parlamentari Socialista perquè no persegueix més que l'únic objectiu, no en persegueix d'altre que la derogació d'aquesta normativa, com dic, que ara mateix impedeix que siguem lliures per decidir quin tipus de tribut volem aprovar a la nostra comunitat autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Abril per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bones tardes a totes i a tots, per part del Grup Parlamentari MÉS vull anunciar el vot favorable a aquesta proposició, tot i que ara, més endavant, faré una esmena *in voce*, entre altres coses perquè és molt semblant a una proposició no de llei que el nostre grup té presentada per anar a ple des del mes de gener, el que passa és que amb la quota que tenim ens tocarà quan ens toqui i segurament ja a hores d'ara serà per després de l'estiu.

Compartim en qualsevol cas dues idees centrals de l'esperit d'aquesta proposició no de llei, una, l'aposta per una fiscalitat progressiva en el sentit que pagui més qui més té i evidentment qui, en moments de crisi, té la possibilitat de tenir no doblers al banc, sinó molts de doblers als bancs evidentment és qui té més possibilitat també de contribuir a les arques públiques via impostos progressiu, via tributs com aquest que s'ha anul·lat en l'àmbit de l'Estat, tributs sobre els dipòsits bancaris; i l'altra, per una qüestió de sobirania fiscal, perquè el nostre grup és sobradament conegut que és partidari d'anar avançant cap a implantar tributs propis, a recaptar amb els mitjans adients aquests tributs i òbviament a poder-los administrar, com hem debatut ja en les darreres setmanes, quan parlàvem de la necessària revisió del sistema de finançament.

Per tant, compartim plenament l'esperit i el que no compartim en absolut és la política i l'actitud del Partit Popular, que és molt més partidari d'una fiscalitat indirecta, ja hem sentit reiteradament en aquesta cambra la defensa d'imposts com l'IVA, que al final fan que pagui tothom per igual independentment del que guanyi i dels ingressos que tenguim, de les possibilitats que tenguim per contribuir-hi i a més, té una política fiscal bastant qüestionable, basta veure la improvisació que ha envoltat tot el que ha estat la Llei per la sostenibilitat financera de la CAIB que ahir es va retirar.

A més, vull recordar que va ser el Partit Popular, justament amb una esmena al Senat a la Llei 16/2012, de 27 de desembre, que va crear un impost, un fals impost en aquest cas, al zero per cent per anul·lar per una part la possibilitat de les comunitats autònomes com la nostra que si volien o un dia ens pegava per crear un impost com aquest, un tribut sobre el dipòsit a les entitats bancàries, no es deixàs fer i que comunitats que ja s'havien avançat a aquesta qüestió com Extremadura, Canàries o Andalusia, que ja ho estaven fent, ja ho estaven cobrant, no ho fessin. I parlem de quantitats de doblers importants, pensin que la llei de tributs seva, del Partit Popular, que ara s'ha retirat, que eren quatre impostos, parlem de 60 milions d'euros, que ara ja veurem d'on els traiem per quadrar els pressuposts de la comunitat autònoma per a 2013.

Parlem, però, d'Extremadura on es va posar el 2003, és el més antic, 35 milions d'euros aproximadament cada any des de 2003, el Partit Popular no l'ha llevat; Catalunya, que preveia recaptar per a enguany 500 milions d'euros, que no són pocs doblers; Canàries, que preveia recaptar, no havien tancat l'exercici quan es va bloquejar el tema, 25 milions el 2012 i 75 el 2013, o sigui estam parlant de quantitats de doblers importants, a més, el nostre grup almanco es partidari de ... mesures tributàries com aquesta, deixar-les obertes una mica en previsió de les necessitats. Evidentment, si el que necessitam són 60 milions es podria establir un tipus més baix, però evidentment no del zero per cent que és directament l'anul·lació de qualsevol possibilitat.

Per si fos poc, vull recordar a més que el Tribunal Constitucional la setmana passada va aixecar la suspensió que hi havia sobre aquestes tres comunitats que eren les que ja estaven cobrant els tributs i, per tant, que això obri la possibilitat a l'esmena que li vull plantejar que pens que completaria la proposició no de llei. La seva proposició parla de derogar, diguem, el que és el capítol de la llei que li he citat abans, de la 16/2012, que parla de l'impost al zero per cent i en aquest cas seria afegir un punt on s'instàs el Govern de les Illes Balears a crear, perquè tanmateix n'hauré de parlar algun dia d'aquests, no?, de nous tributs per quadrar o per compensar aquests 60 milions d'euros, instar el Govern de les Illes Balears a crear un tribut que gravi els dipòsits a les entitats bancàries.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Bauzá i Colom per un temps de deu minuts.

LA SRA. BAUZÁ I COLOM:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Boned, seguint la línia d'actuació irresponsable del seu grup parlamentari li he de confessar que no ens ha sorprès gens la presentació d'aquesta proposició no de llei. És una confirmació del seu estil de fer política, del seu estil amb molt poc rigor i molt poca serietat. Vostès sempre van a allò fàcil, ja sigui quan governen, perquè és molt fàcil gastar i gastar i després deixar les factures al calaix sense pagar perquè les paguin els altres, i quan no governen traient les vostres conclusions per confondre l'opinió pública. Una actuació que demostra que n'hi viuen ni senten la realitat del que passa al nostre país i a les nostres illes i que evidentment no ajuda a aconseguir l'objectiu principal que és sortir de la crisi econòmica.

El que necessiten en aquests moments les nostres illes per sortir de la crisi és finançament bancària, necessitam que els nostres emprenedors, les petites i mitjanes empreses, els autònoms tinguin accés al crèdit bancari amb les millors condicions, ja ens esgota el seu discurs en el sentit que el Govern només afavoreix els bancs. Li he de recordar que aquest tipus d'impost recau damunt els depositants dels bancs que són tots, no damunt els bancs. Els bancs els poden i s'han de gravar sobre els seus beneficis.

Vull realçar, senyores diputades i senyors diputats, que qui ha canviat la fiscalitat en l'impost de societat ha estat el Govern del Partit Popular, precisament perquè torni ser un instrument recaptador de l'Estat per finançar servei públic dels ciutadans. També ha estat un govern del Partit Popular el que ha posat en marxa una fiscalitat molt més agressiva en relació amb el control blindat que tenen alguns directius tant del sector bancari com de grans empreses.

Sí, senyores diputades i senyors diputats, això ho ha duit a terme un govern del Partit Popular, cosa que no va fer l'anterior govern. Vivim en un moment en què no hi ha crèdit bancari per a emprenedors, la banca encara no ha fet la digestió del sector immobiliari, ha estat qüestionada fins al punt que el Govern central ha hagut de demanar ajuda financera europea, fent exercici de diagnòstic de la qualitat dels seus balanços, com no ha fet cap altre país europeu. Res d'això compta per a vostès, però per a nosaltres sí que compta el fet de tenir internament un mercat bancari el més eficient possible.

Des de la responsabilitat del nostre grup parlamentari li deman coherència respecte als esforços del Govern central per ordenar un sistema tributari i recuperar de manera equitativa la capacitat de recaptació. No sortirem de la crisi segmentant el mercat interior d'Espanya en cap de les matèries i menys en matèria financera.

Espanya té unes institucions i una cosa és reconèixer potestat tributària a les comunitats autònomes i una altra és que totes i cadascuna tinguin els seus plans econòmics financers aprovats en Consell de Política Fiscal i Financera. El que han de fer és complir-los també en l'àmbit tributari i a partir d'aquí establir un equilibri pressupostari, complir objectius de dèficit i d'aquesta manera recuperar l'estat de les autonomies.

Per tot això, des del Govern central el ministre, el Sr. Montoro, deixant al marge el debat de la constitucionalitat o no d'aquest impost, la qual cosa ja està resolta pel Tribunal Constitucional al qual respecta acatant la sentència dictada, va prendre les mesures adients per evitar riscos de segmentació i fragmentació del nostre mercat financer tant en el marc espanyol com en el marc de la Unió Europea. Es tracta d'una acció responsable d'un govern per posar ordre al sistema tributari. En un moment com l'actual, d'intenses reformes en el sistema financer, en un moment en què les famílies i empreses tenen greus dificultats d'accés al crèdit no ens podem permetre en el nostre país distorsions en el funcionament dels nostres mercats.

Amb aquesta intenció el Govern central fent ús de la seva potestat tributària ha creat l'impost estatal sobre dipòsits d'entitats de crèdit exigible a tot el territori espanyol amb un tipus tributari del zero per cent. Ho ha fet d'aquesta manera perquè no es descarta que en un futur es pugui establir un tipus de gravamen moderat d'aquest impost.

En aquest moment es valoren en primer lloc en el context europeu i en segon lloc, analitzant els seus efectes i sobretot sense distorsionar el mercat interior espanyol, en el sector bancari i facilitant que tinguem més crèdit bancari el més prest possible.

La imposició d'aquest impost en cap moment no té finalitat recaptadora, sinó l'ordenació del nostre mercat bancari. El que és realment important és que el nostre mercat financer funcioni de manera correcta. En aquest sentit els he de recordar que va ser un govern socialista el que va ser incapaç de frenar a temps la crisi financera que s'aproximava. A més i seguint aquesta línia, la Comissió Europea ha manifestat a Espanya la seva preocupació per la possible incompatibilitat d'aquest tipus d'impost autonòmic amb el Tractat de funcionament de la Unió Europea en introduir distorsions en la localització i les inversions de les entitats financeres.

Pel que respecta al Govern de les Illes Balears, com ja ha manifestat en diverses ocasions, aplicar impostos no entra dins la seva filosofia a pesar que en aquests moments en què vivim s'han de meditar molt bé les opcions i intentar incrementar aquests tributs que no graven el treball i l'estalvi. En aquest sentit, el Govern autonòmic és més favorable a incrementar aquells tributs que graven el comportament mediambientalment no adequat abans de gravar el treball i l'estalvi, ja que al cap i a la fi repercuteix al consum. A més, li he de dir que el Govern considera que no és el mateix introduir impostos quan la despesa en l'Administració és expansiva, la qual cosa provoca que el forat es faci més gran, que aplicar impostos quan es du a terme una reducció molt significativa en la despesa pública.

Per tot això, no podem donar suport a aquesta proposició no de llei i com és lògic tampoc a l'esmena *in voce* presentada pel Grup MÉS.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Bauzá. Abans de donar la paraula al grup proponent, vull aclarir, Sr. Abril, que les esmenes s'han de presentar per escrit, si es poguessin presentar *in voce* no tan sols l'ha d'acceptar el grup proponent, sinó que l'han d'acceptar els altres grups i ara la Sra. Bauzá ja ens ha dit que no acceptarien aquesta esmena. Em sap greu no haver-li-ho dit abans, però no la podem dur endavant, té la paraula..., no la podem dur endavant a votació.

Sr. Boned, té la paraula per cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Vagi per endavant, quant a la intervenció del grup MÉS..., agrair el suport a la proposta del Grup Socialista i dir-li que per a nosaltres no hi hauria més inconvenient a acceptar l'esmena *in voce* que s'ha fet, entre d'altres qüestions perquè enteníem que era una segona passa en la hipotètica possibilitat o la remota possibilitat que s'aprovarà aquesta primera proposició no de llei. Per tant, ja li he dit que no hi hauria inconvenient.

Quant a la portaveu del Partit Popular, miri, crec que..., vostè demana coherència, diu, i jo no sé, el problema és que quan un ve amb un escrit ja preparat i l'ha de llegir i l'ha de dir de vegades no se n'adona que la intervenció prèvia ha fet algunes consideracions que un hauria d'estar més pendent i escoltar, en contra d'estar intentant memoritzar el que porta escrit. Jo demanaria serietat, entre d'altres qüestions perquè crec que és recomanable que quan un fa determinades afirmacions en seu parlamentària estigui segur d'allò que diu, perquè el que no es pot fer és venir aquí a manipular i a dir mentides, que és el que ha fet vostè, senyora portaveu, en aquests moments.

El Partit Popular en aquest tema és com el ca, la frase aquella, és com el ca de l'hortolà, que ni menja ni deixa menjar, és així; vull dir, tot allò que prové de l'oposició, independentment que pugui ser bo o millor encara per a un govern, sigui del color que sigui, si ve de l'oposició no pot sortir ni tirar endavant, s'ha de tombar sigui com sigui.

Efectivament, vostè diu que ha explicat tota una sèrie de consideracions o que justifiquen el vot contrari a la proposta, jo l'únic que crec que demostra és que no tenen arguments, no tenen arguments per oposar-se a una proposta clara i concreta, i a més, els pocs arguments que vostè intenta exposar jo no sé d'on els ha tret, però el que sí li puc dir és que xoquen frontalment, com a mínim, amb el nou conseller d'Hisenda, perquè el nou conseller d'Hisenda, en compareixença en aquesta mateixa comissió per explicar les seves propostes de futur, va deixar molt clar que hi havia dues potes fonamentals en el futur econòmic del pressupost d'aquesta comunitat autònoma: un era el sistema de finançament autonòmic i un segon la millora necessària dels ingressos, i per tant que s'haurien d'atendre i cercar les fórmules i, segons ha decidit el Govern del Partit Popular, no l'oposició, el Govern del Partit Popular, una fórmula o la fórmula que ha triat ha estat pujar els impostos. Ja sé que vostè, com la resta, com a lloros repeteixen aquella frase de què no volem pujar els impostos, no ens agrada, però els puguen, però els puguen, a més tenen en tràmit parlamentari una llei que n'imposa tres de nous, que, per pressió social,

empresarial, laboral i política s'han vists obligats de moments a ajornar-ho fins que passi l'estiu, perquè no s'han atrevit a posar-ho ara. Però això és falta de ruta, falta d'idees clares en matèria tributària, no és res d'altre, però vostès sí tramiten pujades d'imposts.

Efectivament, vostè diu que és un impost o és una llei, l'estatal, que no té finalitat recaptadora i aquí és on hi ha part de l'engany del Partit Popular en matèria tributària, els tributs s'han de pagar per poder fer coses, segons, i a més, amb la teoria aquesta que tots hem de ser iguals, d'aquesta necessària uniformitat de totes les comunitats autònomes, si féssim el que vostè recomana, resultaria que Madrid hauria de cercar fórmules per anul·lar tots aquells impostos de les comunitats autònomes que no tenen altres comunitats autònomes, perquè això pot crear diferències, des del punt de vista que vostè ho planteja. És que és francament ridícul, simplement és més clar que l'aigua.

Però, i ja el seu error fonamental és quan em parla que no volen tributs que gravin ni el treball ni l'estalvi; però qui li està proposant res que gravi el treball o l'estalvi? Vostè no ha entès res, no ha entès el que se li proposa; se li proposa que es derogui una llei que impedeix que les comunitats autònomes aprovin la seva pròpia normativa, alguns ja la tenen aprovada, que establia un impost a les entitats financeres, no al titular dels comptes, no al titular dels dipòsits, és un impost que no paguen els titulars de dipòsits, pagaran les entitats financeres. No ho entenem, no ho entenem. I això és una política tributària progressiva, que aconsegueix el precepte constitucional de qui més té més paga, i és així. Ja sé que a vostès els costa d'entendre-ho, perquè a vostès els agrada que qui més té tengui més, i d'aquí no en surten, però han d'entendre que la política tributària és alguna cosa més que afavorir els seus amics, afavorir els de sempre i trepitjar tot el que els faci a vostès una certa mania i no els acabi d'agradar. Però no és aquesta la via aconsellable.

Per això entenem que el Govern de Madrid té moltes feines, moltes, moltes per intentar aixecar l'economia d'Espanya, moltes feines, però la que no li tocava precisament seria posar obstacles que les comunitats autònomes puguin servir-se d'allò que els permet la normativa perquè estableixin també fórmules pròpies, per intentar sortir de la situació de crisi econòmica. I això és el que vostès no volen, vostès no entenem ni vostès saben què és el que convé a cada comunitat autònoma, només miren el seu propi llombrígol i fan el que els interessa simplement a vostès, passant damunt qui sigui, i sense respectar ni l'interès general ni les competències de cadascú, que estan regulades i que hi ha una norma que les preserva. A vostès els és igual i qualsevol cosa que serveixi per tombar el que l'oposició proposa ja els va bé.

Per tant, repeteix, sentim molt que no hagin entès res del que se'ls proposa, i agrair al Grup MÉS el suport a la proposta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. I acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 2015/13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

LA SRA. SECRETÀRIA:

5 vots a favor; 9 vots en contra; cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 2015/13, relativa a Llei estatal d'imposts sobre els dipòsits a les entitats de crèdit.

2) Proposició no de llei RGE núm. 3127/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a renegociació de l'objectiu de dèficit (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4047/13).

A continuació, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 3127/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a renegociació de l'objectiu de dèficit, rectificada mitjançant l'escrit amb RGE núm. 4047/13.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Al llarg d'aquesta legislatura hem rallat moltíssim del que representa l'objectiu de dèficit i de fet avui de matí hem tengut oportunitat, en el plenari del Parlament, de poder tractar aquesta qüestió. I no és poc que n'haguem rallat tant perquè de fet el Govern central, el Partit Popular, ha marcat i ha establert l'objectiu de dèficit com l'element sobre el qual han pivotat absolutament totes les polítiques en matèria econòmica. Tota és justificada o no, tot es premia d'acord o no en funció del compliment de l'objectiu de dèficit, i així poc a poc hem anat veient com s'incrementaven els impostos i s'anaven reduint serveis, precisament per donar resposta a l'objectiu de dèficit.

La sanitat ha deixat de ser universal perquè el Govern volia complir amb l'objectiu de dèficit. En el carrer hi ha ara 800 professors més precisament perquè el Govern volia donar resposta a l'objectiu de dèficit, perdó, 1.000 professors més perquè el Govern volia donar resposta a l'objectiu de dèficit. L'administració pública s'està desmantellant en aquests moments per donar compliment a l'objectiu de dèficit, fins i tot els nous impostos que ahir els dos consellers anunciaven que retiraven el president els havia justificat, precisament per donar compliment a l'objectiu de dèficit.

Aquest discurs, aquestes justificacions, les utilitzaven evidentment quan ens asseguraven que l'objectiu de dèficit l'acomplirien. Malauradament, però, la realitat també la coneixem, l'objectiu de dèficit no van acabar complint-ho; Balears ha estat rescatada per dues vegades i el calendari i la planificació establerta era encara molt més dura; era molt més dura perquè establia un 1,5 d'objectiu de dèficit per al 2012, que saben que no es va complir, i hi havia un 0,7 d'objectiu de dèficit per al 2013, que, fins fa poques setmanes, el Govern assegurava que evidentment s'acompliria, la qual cosa implicava que en aquest 2013 haguessin encara de multiplicar les retallades i incrementar els impostos si es volia assolir aquest objectiu del 0,7%.

Què ha succeït en aquestes darreres setmanes? Doncs, bé, en certa manera, i ha estat en posterioritat a què nosaltres haguéssim enregistrat aquesta proposició no de llei, el que ha succeït és que hi ha hagut un canvi de plantejament a nivell nacional. Catalunya ha empès amb moltíssima força, ha posat damunt la taula la qüestió del que representava el compliment dels criteris de l'objectiu de dèficit i les desigualtats que es produïen entre l'Estat i les diferents comunitats autònomes i, finalment, el Govern Rajoy ha acceptat modificar aquests objectius per a cada una de les comunitats.

Durant tot aquest debat el president Bauzá no va obrir boca, era en un segon pla, no deia absolutament res, fins que fa ara poques setmanes es destapava dient que volia que les Balears tenguessin un objectiu de dèficit més elevat que la resta de comunitats. Açò trastocava, i avui de matí ho hem posat en evidència, trastocava tot el discurs i tot el plantejament que fins ara havien fet des de la dreta, perquè ja no s'acompleixen les premisses de voler estalviar al màxim, ni s'acompleixen les premisses aquestes de què no podem gastar allò que no tenim. Ara demanam poder-nos endeutar molt més perquè amb aquest objectiu, i així ho entenem, entén el Govern també que hi haurà la capacitat d'afrontar millor aquesta crisi en aquests moments.

No vull entrar tampoc, en qualsevol cas, a analitzar el que representa aquest canvi de 180 graus del president, açò és una qüestió que tindrem oportunitat de poder debatre en altres moments. Creim, en qualsevol cas, que és bo que el Govern Bauzá s'hagi mogut, hagi sortit d'aquesta trinxera en la qual estava per defensar l'objectiu de dèficit del 0,7 i de l'1,3 l'any passat, de l'1,5 l'any passat, perdó, i que en aquests moments faci un plantejament diferent, un plantejament de voler defensar un major increment amb aquest objectiu.

I en aquest sentit anava i va la nostra proposta, una proposta que perseguia, primer de tot, poder obrir el debat sobre la incidència del dèficit a la nostra economia autonòmica, per una banda; en segon, poder intentar cercar un acord que permeti establir una xifra que pugui ser òptima per a les Balears, amb la finalitat que quan el president Bauzá o quan un dels consellers d'Economia s'assegui, a finals d'aquest mes, en el Consell de política fiscal, i demani: volem ser la comunitat que més dèficit pugui tenir, tal com ha predicat avui mateix a la comissió, en resposta al Sr. Barceló, quan pugui defensar açò ho pugui fer amb el suport de tot el Parlament.

En aquest sentit, per tant, idò feim una proposta i és que el Govern, i ens sembla que seria una xifra òptima, pugui tenir per al 2013 un objectiu de dèficit del 2%. Vull recordar que l'Estat espanyol tindrà una capacitat, un objectiu fixat des d'Europa, del 6,5, i que, per tant, que d'aquest 6,5 un 2% arribi o el tinguin les comunitats autònomes i en aquest cas el Govern de les Illes Balears ens sembla absolutament més que sensat. Perquè els sacrificis no poden recaure només en una part, sinó que s'han de repartir d'una manera justa i a més a més hem de tenir en compte que les responsabilitats i les competències en àrees tan sensibles com l'educació, com la sanitat, com els serveis socials són de les comunitats autònomes i, per tant, sembla just que el 6,5% pugui representar almanco i com a mínim un 2% per a les comunitats autònomes.

Aquesta és la proposta que avui duim a debat, que, insistim, parteix d'una reflexió raonada; que en certa manera, segons com agafa, el mateix president Bauzá sembla que la comparteix, i que avui ens sembla que ha de ser perfectament possible el fet d'arribar a un acord.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. I per part del Grup Parlamentari MÉS, Sr. Abril, té la paraula, també per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies. Bé, hem tengut també altres debats recentment sobre aquesta qüestió, amb la compareixença molt recent del nou conseller d'Hisenda, en aquesta mateixa sala. Els debats també que hem tengut darrerament que mesclen, en la meua opinió, i també ho he reiterat, perillósament, dèficit i sistema de finançament, tot i que pareix, després de la intervenció que hi ha hagut avui de matí en el plenari per part del nostre portaveu i del president de la comunitat autònoma, que són partidaris d'una asimetria, tant pel que fa al repartiment d'objectiu de dèficit, com del sistema de finançament que s'hauria de revisar com més aviat millor.

I també vull advertir que el nostre no és que estigui en contra d'establir objectius de dèficit, d'allò que sí que estam en contra és del dèficit com a obsessió i de la supeditació a aquesta obsessió per al dèficit i per als objectius de dèficit de qualsevol política, començant per la política econòmica, és el que d'alguna manera no compartim. Perquè les reduccions dels objectius de dèficit, tal i com s'està manejant en el conjunt de la Unió Europea i particularment a l'Estat espanyol i a altres països del sud d'Europa, que són els que pateixen les conseqüències, és la coartada perfecta, i ho hem dit moltes vegades, per a les retallades, per emascarar baix programes d'ajustament; al cap i a la fi per imposar el model econòmic i social del Partit Popular i de la dreta no liberal; per desmantellar l'educació i la sanitat públiques; per reduir o limitar l'accés als serveis públics, incomplint o atacant així, directament o indirectament, els drets socials.

I als comptes em remet, vull dir, l'altre dia teníem la presentació de l'informe de la Sindicatura i ja vàrem veure que, per exemple, d'això no en parla molt, però despesa financera del 2011, que va ser un any mixt, 132 milions d'euros; 2013, acomplint o intentant acomplir objectius de dèficit, 800 milions. Vull dir, al final al que ens du l'obsessió per al dèficit, a part de desmantellar tot el sistema públic, és a una espècie de bucle, a un cercle viciós que es retroalimenta i on cada vegada dedicam més doblers a pagar aquesta bola, la qual, matemàticament és impagable i almenys és impagable mentre no es rompi el contracte social que sustenta l'estat de dret i al cap i a la fi la convivència democràtica.

Des del nostre grup pensam que no es pot parlar de dèficit i de compliment dels objectius de dèficit sense parlar, com vaig expressar aquí també la setmana passada, de deute il·legítim i d'auditoria del deute. Hi ha una part del deute acumulat i que arrossegam i que creix en paral·lel al compliment d'objectius de dèficit i que creix de manera exponencial, que és tot el que es dedica a despesa financera; però nosaltres pensam que del deute que es paga hi ha una part de deute il·legítim que s'ha de revisar i s'ha d'auditar. I això de contemplar la corrupció i la gestió negligent de qualsevol color polític, les competències mal dotades, més de 500 milions d'euros en educació i sanitat que es deuen a aquesta comunitat autònoma; la part no liquidada del sistema de finançament autonòmic, inversions estatutàries, etc., i bona part de la despesa financera. Perquè vull recordar que, a més, això sí que té a veure amb una qüestió que em sembla immoral i és que, des que va començar la crisi fins ara, només a l'àmbit de l'Estat espanyol s'hagin de dedicar més de 400.000 milions d'euros a rescatar bancs i, en canvi, l'Estat espanyol, o el Govern espanyol, millor dit, no sigui capaç de negociar amb força davant Brussel·les i davant del Banc Central Europeu, que continua prestant doblers a la banca espanyola, bona part d'aquests 400.000 milions d'euros, a l'1%, i llavors les entitats bancàries a les administracions al 6 o al 7%, i això fa que aquesta bola, que ja dic, dels doblers que es dediquen a despesa financera de qualsevol pressupost públic, sigui cada vegada més grossa i sigui, insistesc, impagable, perquè el que passa al sud d'Europa i a l'Estat espanyol, a Grècia i a Portugal, no és molt diferent del que va passar a l'Amèrica llatina dels anys setanta, el que passa és que allà es va imposar a cop de dictadura militar i aquí es fa a cop de dictadura de Troica.

Pensam que aquesta deriva ens du a la fractura social a les Illes Balears, a Espanya i a Europa i que es farà irreversible si no es canvien per tant les regles del joc.

Per això, i tot i estar d'acord amb que s'han de reduir els objectius del dèficit, ja dic que nosaltres no estam en contra d'això, però sí amb la centralitat que això ocupa avui en dia a l'agenda política i econòmica, que pensam que s'han de canviar les regles de joc, el nostre grup anunciï que ens abstindrem, perquè pensam que el debat no és, el debat necessari no és si l'1,7, l'1,5 o el 2,3, que el que s'han de canviar són les regles.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. I per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Fidalgo, també per un temps de deu minuts.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Marc Pons, mire, aunque usted repita 50 millones de veces cuestiones absoluta y radicalmente falsas éstas seguirán siendo falsas, y es radicalmente falso que el presidente haya solicitado el mayor déficit posible para Baleares, es radicalmente falso; lo ha dicho hoy en el Pleno y lo ha dicho de manera significativa todas y cada una de las veces en que se le ha preguntado. Usted, Sr. Pons, no ha entendido nada.

Miren, yo cuando leía esta proposición no de ley me ha venido a la cabeza una circunstancia muy concreta y me he acordado de que hace años, entonces el Sr. David Cameron estaba en la oposición, hizo una campaña precisamente en contra de la política económica del Sr. Gordon Brown en Inglaterra, que era el que gobernaba en aquel entonces. Se distribuyeron prácticamente por toda Inglaterra miles de vallas en las que aparecía un bebé de unos meses y había una leyenda al lado y esta leyenda decía: "Tendrá los ojos de su padre, tendrá las orejas de su madre y la deuda de Gordon Brown".

Pues yo creo que ustedes precisamente ahondan en esa clase de política. Ustedes veo que a pesar de las circunstancias y a pesar de los años, no han aprendido, Sr. Pons, absolutamente nada. Ustedes proponen y además lo hacen con absoluto desparpajo y sin ningún tipo de análisis, no sólo que el objetivo del déficit pase del 1,7 que fue en primer lugar, lo que ustedes propusieron con fecha de entrada 21 de abril del este año, sino que el día 17 del mes siguiente ustedes lo cambian al 2% y se quedan ustedes tan anchos. Ustedes, los que hablan de seguridad jurídica, de rigor, de análisis. Oiga, ¿qué clase de argumento técnico-económico o ... no sé, que nos permita al común de los mortales, esclarecer el motivo del 2% y no cualquier otra cifra distinta?

En fin, nosotros creemos que su propuesta es francamente mejorable, creemos además que es descabellada porque parte de un análisis que ni siquiera exista y porque creemos además que la deuda de hoy, sinceramente, que el gasto de hoy son sin duda los impuestos de mañana Sr. Pons. O dejamos de funcionar políticamente con la tan manida expresión a nivel de gestión socialista, de que el dinero público, aquello que escuchábamos hace unos años y nos echábamos las manos a la cabeza algunos, el dinero público no es de nadie, hasta que no cambiemos la concepción y entendamos que en la administración pública el dinero del ciudadano tiene que manejarse de la manera más eficiente posible, que la administración pública tiene la obligación cabal de establecer un esfuerzo titánico que es precisamente el que ha hecho el Gobierno de Baleares, reduciendo el déficit como jamás en la historia se había reducido, Sr. Pons, del 4,2 al 1,8%. Baleares ha hecho historia en la reducción del déficit.

A eso era a lo que precisamente se refería el presidente Bauzá cuando hablaba de la simetría en el cumplimiento de determinados objetivos. Y ¿por qué lo decía? Pues porque no todas las comunidades, Sr. Pons, han hecho el mismo esfuerzo. En mayor medida lo han hecho, y si no le compelo a usted a que mire..., yo sé que usted tiene un problema con las cifras, basta ver los números de Menorca para entender que usted tenía un problema con las cifras, Sr. Pons, pero yo le compelo a que usted haga un ejercicio de rigor y de análisis y mire las estadísticas y mire los números del Banco de España y entonces verá, Sr. Pons, que los que mayor esfuerzo han hecho en toda España han sido Baleares y Castilla-La Mancha. A eso se refería precisamente el presidente Bauzá cuando analizaba el objetivo de déficit para Baleares.

Nuestra línea no es de aumento indiscriminado del nivel de endeudamiento, Sr. Pons, eso es absolutamente falso. Nosotros como le digo, hacemos una previsión en función de circunstancias reales y pensamos que su propuesta es muy poco seria. Creemos que ha de valorarse el objetivo de déficit caso por caso, es un debate de política general a nivel de toda España y en este sentido han ido encaminadas las propuestas del presidente, porque, como le decía, nosotros hemos hecho un gran esfuerzo que otras comunidades no han hecho. Y porque al final, tal como dice el presidente, el meollo del asunto es el sistema de financiación. Si nosotros estuviéramos financiados en la media del resto de la comunidades autónomas, Sr. Pons, no tendríamos muy probablemente el tremendo problema que hemos tenido y que tenemos con el déficit. A eso precisamente, Sr. Pons, se refería el presidente. El debate no era una cifra de un número de un objetivo de déficit, el presidente ha ido mucho más allá, encetando de alguna manera un debate a nivel nacional que precisamente ha liderado el presidente Bauzá, ustedes que son los que continuamente ponen en entredicho que nuestro presidente se somete a los intereses de los habitantes de Génova y del Partido Popular. Pues bien, ha sido precisamente el presidente Bauzá el que ha encetado un debate que yo creo que es muy interesante y que además es un debate que se dará en el futuro u en ese sentido ha sido precisamente la comunidad autónoma de Baleares la que ha liderado este debate.

El nuevo objetivo que finalmente se determine, en el caso que se haga variando el actual nivel de déficit, Sr. Pons, tiene que ser necesariamente inferior al objetivo del año 2012, porque -le repito- más déficit es más endeudamiento y tenemos la obligación, y además tenemos la convicción de que tenemos que desendeudar nuestro sector público, precisamente para liberar recursos de financiación a nuestros sectores productivos, hacía la gente que necesita el dinero. La solución, y también lo ha manifestado así el conseller de Hacienda y Presupuestos recientemente, pasa por una reforma del sistema de financiación que permita como mínimo, la asunción de los objetivos de déficit en igualdad de condiciones. Defendemos un sistema que permita mayor capacidad normativa, la fijación de un coste estándar de los servicios públicos esenciales a financiar y un criterio claro de determinación de las entregas a cuenta, manteniendo el carácter solidario obviamente y redistributivo de nuestro ordenamiento, de nuestro sistema constitucional. Pero a la vez, una cierta ordenación del resultado que impida que la financiación sea la causante de ser la tercera comunidad autónoma en cuanto a renta, Sr. Pons, a ser la séptima.

Igualment reitero lo expresado por parte del presidente Bauzá, no queremos propuestas, Sr. Pons -y se lo reitero-, de pan para hoy y hambre para mañana. Esta es la propuesta que usted a día de hoy de manera deliberada, poco reflexiva y poco oportuna nos pone encima de la mesa. Nos parece inverosímil que después de todo lo que ha sucedido, Sr. Pons, propongan ustedes seguir gastando por encima de nuestras posibilidades.

Por eso les votaremos en contra de su proposición improvisada, carente de sentido y que sigue hipotecando, como siempre con las políticas del Partido Socialista, el futuro de nuestra comunidad autónoma. Parece ser, Sr. Pons, que ustedes no han aprendido nada. En cambio nosotros sí.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fidalgo. I té l'ús de la paraula, supòs que la vol, per contradiccions el Sr. Pons per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies. És necessari aclarir alguns conceptes mals entesos que té el Sr. Fidalgo. Miri, el concepte de simetria que vostè no és capaç de concebre. En aquests moments a nivell de comunitats autònomes hi ha un debat obert. Totes les comunitats han de tenir el mateix objectiu de dèficit, sí o no?, totes les comunitats han de tenir el mateix objectiu de dèficit, sí o no? Si totes tenen el mateix, aleshores serà simètric, simètric perquè tots són iguals. Si totes no tenen el mateix objectiu de dèficit llavors serà asimètric, perquè n'hi ha unes que en tindran més que les altres. Per tant, el concepte de simetria és respecte d'altres comunitats autònomes en aquests moments.

El Sr. Bauzá, i vostè ho ha repetit, demana un objectiu asimètric. Perfecte, que sigui, per tant, més elevat a les Balears que a altres bandes. Llavors demanam un objectiu de dèficit a les Balears que a altres bandes. I jo els dic, però no se n'adonen que açò contradiu tot el discurs que no ens volem endeutar més, perquè resulta que demanar més dèficit vol dir dèficit enguany és deute per a l'any que ve? No són capaços d'entendre açò?, que dèficit d'enguany és deute per a l'any que ve. I açò és allò que en aquests moments està defensant el president Bauzá a estones. Altres estones fa el discurs, avui ho hem vist, al Sr. Barceló li ha fet un discurs i a la Sra. Armengol n'hi ha fet l'altre totalment contrari.

Però avencem més perquè el Sr. Bauzá, i ho ha explicat avui el Sr. Fidalgo, diu, aquest objectiu de dèficit asimètric que defensam per a les Balears hauria de ser el mateix de l'any passat, no superior en tot cas. Molt bé. Sap quin va ser l'any passat? L'1,84%. El Grup Socialista li fa un plantejament del 2, que són 16 dècimes i per açò és un disbarat, falta de plantejament, falta de rigor i ...?

(Remor de veus)

Saben on som? I jo li dic ara, i tant que sí, 16 dècimes! I jo li dic. Sap on estam, Sr. Fidalgo? Estam en aquests moments en el 0,7% i ens està reconeixent que el Sr. Bauzá defensa l'1,84%, un 1,14% més? Per tant, hauríem de reflexionar bé abans de qualificar les propostes que es duen en aquest plenari per part d'altres grups. En cas contrari caurem en l'evidència que un no és prou conscient de les reflexions que fa. Nosaltres avui posàvem el 2%, sap per què ara el 2% i quan vam fer aquesta proposta ja fa uns quants mesos era de 1,7? Perquè en aquest pas de temps ha resultat que a nivell europeu li han concedit a Espanya un objectiu de dèficit del 4,5 al 6,5. I açò estaria bé que també repercutís damunt les comunitats autònomes i per això feim un plantejament del 2%.

I jo li dic, quina serà la xifra que d'aquí a un mes el conseller d'Economia defensarà en el Consell de Política Fiscal i Financera? De veres que no tenen la valentia o l'autoritat de poder-la dir. No troben que estaria bé que els ciutadans sabessin què defensarà el conseller en el proper Consell de Política Fiscal d'aquí a tres setmanes? Nosaltres duim una proposta. Vostès no poden fer una contraproposta ni poden explicar què defensaran? No tenen aquesta capacitat o l'autoritat almanco de dir quin hauria de ser. Estaria bé que els ciutadans ho sapiguessin. Idò no ho sabem. En un mateix discurs critiquen l'asimetria, després la defensen, després es queixen que el 2% és un desastre, després defensen que l'1,84 està prou bé i ens quedam aquí enmig, sense que ningú no sàpiga res. I dins aquesta xarxa de confusió vivim, efectivament. I tant els és fer una cosa com fer-ne una altra.

Jo insistesc, el Grup Socialista ha fet una proposta concreta lligada al 2%, que representa almanco garantir que aquest any no hi hagi d'haver majors retallades. I ja hem vist equivocacions prou grosses. Tenim un forat en el pressupost de 130 milions d'euros, com a conseqüència de no haver aplicat els impostos que van aprovar...

(Remor de veus)

I tant que sí! Tenim en aquests moments un forat de 100 milions d'euros, per haver dit que ingressarien 100 milions d'euros de l'Estat del conveni de carreteres que no han arribat. I arribarem a final d'any i ja veurem com els quadraran. Els ha passat el mateix que els va passar l'any passat, varen aprovar uns pressuposts el mes de desembre i el mes d'abril ja no tenien vigència, perquè estaven desquadrats de per totes bandes. I aquí senzillament hi ha una reflexió quant allò que representa donar una resposta.

Nosaltres ho deim, el 2% ens sembla encertat. Ens sembla un element vàlid de debat que vostès ni tan sols tenen el coratge de voler-ho plantejar. Ens en temerem després i quina és la llàstima? Que no sabrem les Illes Balears i el seu president realment fins a quin punt estan disposats a defensar els interessos de les Illes Balears. Ens semblava -insistim- una proposta concreta, encertada, mesurada i creim que és una llàstima que el Sr. Fidalgo i el Partit Popular decideixin dinamitar-la, en lloc d'afavorir un espai de construcció i d'acord.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. I acabat el debat passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 3127/13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

4 vots a favor, 9 vots en contra i 1 abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 3127/13, relativa a renegociació de dèficit.

I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes per tractar, s'aixeca la sessió i se'ls desitja a tots bones tardes.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS